

16 GRUDNIA 2015

CZAS PRACY: 45 MINUT

SP 5

Sprawdź, czy arkusz testowy jest dopasowany do Twojej kategorii wiekowej i czy jest obustronnie zadrukowany. Do każdego pytania podane są 4 odpowiedzi: A, B, C, D. Jeżeli wśród nich jedna jest poprawna, zaznacz ją na karcie odpowiedzi, jeżeli tak nie jest, zaznacz na karcie odpowiedź E. Otrzymujesz od nas 30 punktów – tyle ile jest pytań. Za odpowiedź błędną otrzymujesz punkty ujemne równe ¼ liczby punktów przewidzianych dla danego pytania. Życzymy sukcesów i zapraszamy do testu konkursowego Alfik Humanistyczny!

Edmund Niziurski *Siódme wtajemniczenie* Fragment

Uplętnęła jednak dłuższa chwila, zanim Partacz wszedł do sali zajęć. Wiedziałem, że ilekroć biedak ma przekroczyć próg naszej klasy, wzdryga się wewnętrznie na myśl, co go tym razem czeka, wzdycha ciężko i przeżywa moment gogicznej rozterki. Wszyscy mówili, że gdyby nie ów chroniczny niezbyt dróg oddechowych, Partacz dawno odszedłby do pracy w przemyśle. Ale podobno odstrasza go przeciągi fabryczne. Dlatego, chociaż się wzdryga wewnętrznie, jest zmuszony pracować w szkole. Tym razem jego rozterki duchowe trwały wyjątkowo długo, a westchnienie było tak potężne, że dało się słyszeć przez drzwi. Wszystko to wskazywało, że tego dnia Partacz był w gorszej niż zwykle formie. Przetętał się jednak i w końcu wszedł. W rękę trzymał kalosze. Od pewnego czasu zawsze wkraczał do klasy z kaloszami w rękę, doświadczenie nauczyło go, że nie należy kaloszy zostawiać w korytarzu i w ogóle nigdzie poza klasą. Miały one bowiem tę nieprzyjemną właściwość, że znikają, a mówiąc ściślej, zmieniały miejsce pobytu. Kiedy na przykład zostawiał je przy drzwiach, było niemal pewne, że odnajdzie je w ubikacji, a kiedy kładł je chytrze w kącie pod umywalką, odnajdywały się najniespodziewaniej pod kaloryferem albo na szafie, albo zgoła w szufladzie jego własnego stołu. Co najdziwniejsze, Partacz przez długi czas nie orientował się, na czym polega istota zjawiska, i składał wszystko na karb swojego roztargnienia i postępującego zaniku pamięci. Wreszcie pewnego razu Kowbojka poszła się wykapać w nauczycielskiej łazience i przeżyła nieprzyjemny szok. Oto bowiem spostrzegła w wannie dwie czarne ryby, które po bliższym zbadaniu okazały się kaloszami pana Anielaka. Partacz i tym razem gotów był uwierzyć, że sam je włożył do wanny, ale Kowbojka odrzuciła stanowczo tę sugestię i orzekła, że ma się tu do czynienia z jeszcze jednym objawem złośliwości uczniów. Zarządziła z miejsca surowe śledztwo, które jednak nie dało żadnych wyników. Sprawa została następnie poruszona na specjalnej godzinie wychowawczej. Ale ani apele do sumienia młodzieży, ani groźby Kowbojki nie zdołały zlikwidować przykrego zjawiska, zapisanego w kronice szkolnej jako „fenomen kaloszy”. Kalosze znikają nadal, a sprawcy mimo zasadzek, jakie urządzała na nich woźny, pozostali niewykryci. W rezultacie pan Anielak zgorzkniał do reszty i uznał, że jedyne, co mu pozostaje, to zabierać kalosze z sobą do klasy, by mieć je stale na oku. Pozornie nic nie zapowiadało nowych złośliwości. Na widok wchodzącego Partacza wszyscy zastygli nieruchomo, każdy przy swoim warsztacie. Wszyscy z wyjątkiem małego Rymarskiego, który chodził na czworakach po sali i zaglądał zdenerwowany pod stoły. Partacz ulokował kalosze na widocznym miejscu pod tablicą, uwolnił szyję od szala, następnie przeczyścił gruntownie drogi oddechowe, wreszcie stanął za stołem i zmierzył podejrzliwym wzrokiem klasę. Wzorowa postawa młodzieży napełniła go nadzieją, że może tym razem lekcja przejdzie normalnie. Już miał odetchnąć zasadniczo, gdy wtem wzrok jego spoczął na Rymarskim.

Pamiętaj! Wszystkie pytania odnoszą się do powyższego tekstu!

Pytania za 3 punkty

1. Powyższy fragment tekstu można zaliczyć do:
A) literatury specjalistycznej B) publicystyki C) literatury pięknej D) poezji
2. W powyższym utworze możemy znaleźć:
A) narratora B) podmiot liryczny C) opis natury D) bohatera lirycznego
3. Przedstawiony tekst ma formę:
A) scenki B) opowiadania C) opisu D) dialogu
4. Charakter powyższej wypowiedzi można określić jako:
A) poważny B) żartobliwy C) dramatyczny D) nastrojowy
5. Z kontekstu możemy wywnioskować, że miejscem akcji przedstawionej w powyższym tekście jest:
A) fabryka B) ulica C) urząd D) szkoła
6. Osoba mówiąca:
A) ma obojętny stosunek do przedstawionych wydarzeń B) o wydarzeniach opowiada z lekkim rozbawieniem
C) ma krytyczny stosunek do przedstawionych wydarzeń D) o wydarzeniach opowiada z oburzeniem
7. Opowiadający:
A) bierze udział w wydarzeniach B) jest postacią spoza świata przedstawionego
C) nie jest człowiekiem D) jest osobą dorosłą
8. Wiedza osoby mówiącej na temat „fenomenu kaloszy” jest:
A) równa wiedzy wszystkich bohaterów B) mniejsza od wiedzy pana Anielaka
C) większa od wiedzy niektórych bohaterów D) w zasadzie żadna (to znaczy – nie wie nic)
9. Pan Anielak (Partacz) jest człowiekiem:
A) ponurym B) łatwowiernym C) refleksyjnym D) zapobiegliwym
10. Zachowanie Partacza świadczy o tym, że:
A) lubi swoją pracę B) umie zapanować na młodzieżą C) nie lubi tego, co robi D) jest typem silnej osobowości

Pytania za 4 punkty

11. Podkreślone sformułowanie: *Co najdziwniejsze, Partacz przez długi czas nie orientował się, na czym polega istota zjawiska* wyraża:
A) zachwyt osoby mówiącej B) zniecierpliwienie C) niedowierzenie D) złość
12. Znajdujące się w zakończeniu powyższego fragmentu zdanie *Pozornie nic nie zapowiadało nowych złośliwości* sugeruje, że:
A) Partacz jest już bezpieczny B) ma dopiero nadzieję C) wydarzenie właśnie się kończą D) zapanuje już spokój
13. Fakt, że Partacz *zmierzył podejrzliwym wzrokiem klasę* świadczy, że:
A) dba on o swój autorytet B) chce wzbudzić postrach
C) jest człowiekiem niesympatycznym D) spodziewa się złośliwości ze strony uczniów
14. Z kontekstu fragmentu możemy już wywnioskować, że *wzorowa postawa młodzieży*:
A) jest wynikiem kultury osobistej uczniów B) wynika z szacunku do nauczyciela
C) jest przysłowiową „ciszą przed burzą” D) od razu budzi nieufność nauczyciela
15. Wyrażona nadzieja, że *może tym razem lekcja przejdzie normalnie* sugeruje, że podczas lekcji Partacza:
A) uczniowie często rozrabiają B) panuje na ogół spokój
C) dyscyplina jest czymś normalnym D) uczniowie boją się odezwać
16. Wypowiedzenie *Upłynęła jednak dłuższa chwila, zanim Partacz wszedł do sali zajęć*:
A) jest zdaniem złożonym współrzędnie B) jest równoważnikiem zdania
C) jest zdaniem złożonym podrzędnie D) jest daniem pojedynczym
17. W tym samym zdaniu (pyt. 16.):
A) występuje jeden podmiot B) nie ma podmiotu C) są dwa podmioty D) pojawia się podmiot domyślny
18. Wyraz *dłuższa*:
A) należy do nieodmiennej części mowy B) jest przysłówkiem w stopniu równym
C) jest przymiotnikiem w stopniu najwyższym D) jest przymiotnikiem w stopniu wyższym
19. Spójnikiem nie jest wyraz:
A) *od* B) *że* C) *i* D) *ale*
20. W zdaniu *Kaloszy nie było*:
A) podmiot wyrażony jest rzeczownikiem w mianowniku B) nie ma podmiotu
C) podmiot nie jest wyrażony rzeczownikiem D) podmiot jest wyrażony rzeczownikiem w dopełniaczu

Pytania za 5 punktów

21. Podkreślone sformułowanie: *Miały one (kalosze) bowiem tę nieprzyjemną właściwość, że znikaty* można zastąpić formą:
A) walor B) wadę C) charakter D) sztukę
22. W sformułowaniu: *pan Anielał zgorzkniał* podkreślony wyraz oznacza w tym tekście:
A) zrobił się nie do wytrzymania B) stał się złośliwy C) bardzo posmutniał D) zaczął wierzyć we wszystko
23. Określenie „*fenomen kaloszy*” zostało wzięte w cudzysłów ponieważ:
A) jest to cytat B) zostaje zasugerowane ironiczne znaczenie pojęcia
C) to tytuł D) stało się terminem – nazwą zjawiska
24. Poprawność określenia *nieprzyjemny szok* można by zakwestionować, gdyż:
A) wyrazy mają odmienne znaczenie B) źle dopasowano formę gramatyczną C) „nie” z przymiotnikami piszemy oddzielnie
D) szok sam w sobie jest doznaniem nieprzyjemnym – czyli znaczenie jednego wyrazu zawiera się już w drugim
25. Poprawność sformułowania *zastygli nieruchomo* można by zakwestionować, gdyż:
A) związek jest nielogiczny B) jeden wyraz powtarza znaczenie drugiego
C) wyraz *zastygnąć* nie może odnosić się do istot żywych D) zły jest szyk wyrazów – powinno być *nieruchomo zastygli*
26. Czasownikiem w formie bezokolicznika nie jest wyraz:
A) złośliwość B) przekroczyć C) westchnąć D) zacząć
27. Sformułowanie *mieć coś na oku*:
A) oznacza *martwić się* B) jest niepoprawne C) ma znaczenie przenośne: obserwować D) oznacza: mieć słaby wzrok
28. W zdaniu *Na widok wchodzącego Partacza wszyscy zastygli nieruchomo*:
A) orzeczeniem nie jest czasownik w formie osobowej B) podmiotem nie jest rzeczownik
C) są dwa orzeczenia D) brakuje orzeczenia
29. Wyrazem jednosylabowym jest słowo:
A) jego B) chwila C) zanim D) czas
30. W wyrazie *kalosze*:
A) jest tyle samo liter co głosek B) jest tyle samo spółgłosek co samogłosek
C) są cztery spółgłoski D) są cztery samogłoski